

LS,

Bij deze wil ik mijn zienswijze geven in het kader van de internetconsultatie over eventueel niet openen van de jacht op haas en konijn in enkele provincies.

Naar ik begrepen heb, zijn de cijfers waarop de beweerde achteruitgang in de stand van haas en konijn zijn gebaseerd, niet afkomstig van doelgerichte inventarisaties. Er is ook geen gebruik gemaakt van de informatie die voorhanden is bij jagers en WBE's.

Ik herken mij er niet in dat de stand door bejaging zodanig bedreigd wordt dat overheidsingrijpen noodzakelijk is.

Zo er al sprake mocht zijn van een gevaarlijk lage stand, hetgeen ik op grond van eigen waarneming en op grond van informatie uit mijn omgeving betwist, dan zal ik als jager de eerste zijn die op de rem trapt wat betreft het plegen van afschot. Ik heb al bijna veertig jaar een jachtakte. Al die tijd jaag ik al in hetzelfde veld, gelegen op de grens van Overijssel en Gelderland. Daarnaast jaag ik ook al vele jaren in enkele andere velden, voornamelijk in de provincies Overijssel en Gelderland, maar ook in Groningen. In de veertig jaren dat ik actief ben als jager, zijn er meerdere jaren geweest dat wij terughoudend zijn geweest met het afschot van hazen. Telkens bleek echter na een of enkele jaren dat de stand weer op het oude niveau terug was.

Ook wanneer naar onze mening de hazenstand goed is, zijn wij voorzichtig met afschot. Wij houden continue -ook tijdens het jachtseizoen- de vinger aan de pols.

We stemmen allereerst af hoeveel dagen en met hoeveel jagers we op pad gaan en vervolgens maken we aan het begin van iedere jachtdag onderling afspraken om het aantal hazen dat die dag geschoten mag worden, te reguleren. Dat leidt er toe dat we soms halverwege de dag stoppen met het bejagen van hazen. En het kan ook voorkomen dat we in de loop van het seizoen besluiten om geen hazen meer te bejagen.

Als jagers hebben we de plicht om een gezonde wildstand na te streven. Het is prachtig om in het vroege voorjaar hazen te zien "rammelen" in de weilanden. Dat kan alleen als de jager er voor zorgt dat er voldoende hazen overgebleven zijn na het jachtseizoen.

De jager heeft in zoverre ook eigen belang om met beleid te jagen en om hazen te sparen; immers hij wil ook het volgende seizoen nog kunnen jagen.

Het hele jaar door, dus ook buiten het jachtseizoen, ben ik met mijn jachtvrienden in de weer voor een gezonde wildstand. Naast activiteiten waarvan vooral de weidevogels en de eenden profiteren (weidevogelbeheer en creëren van broedgelegenheden), zijn we jaarrond bezig met het bestrijden van kraaien en vossen. Met name jonge hazen en ook de weidevogels hebben te lijden van predatie door kraaien en vossen.

Wij hebben goede contacten met de agrariërs in ons jachtgebied. Zonder uitzondering zijn zij natuurliefhebbers. Zij ontzien bij het maaien zoveel als mogelijk jonge hazen en reeën. Ook maaien ze rond de door ons als jagers gemarkeerde plaatsen waar weidevogels nestelen. Aan de andere kant helpen wij als jagers de boeren bij het bestrijden van bv ganzenschade en kraaienschade. De wederzijdse samenwerking heeft aan alle kanten enkel voordelen. Of de betrokkenheid bij wat ik nu noem "mijn veld", nog zo groot zal zijn wanneer ik er niet meer zou mogen jagen en er verder niets meer te zoeken zou hebben, betwijfel ik. Wat ik wél zeker weet, is dat een gezonde en evenwichtige wildstand in ons jachtgebied er zeker niet bij gebaat is wanneer mijn maten en ik onze activiteiten daar zouden staken.

Doordat ik wekelijks een aantal keren actief ben in mijn jachtgebied, hebben mijn jachtmaten en ik er als geen ander zicht op hoe de hazenstand in ons veld is. Desondanks was ik een jaar of drie geleden verrast toen ik na de aanschaf van een warmtebeeldkijker tot de ontdekking kwam dat ik savonds aanzienlijk méér hazen telde dan ik verwachtte op basis van mijn waarnemingen overdag.

Het bovenstaande heeft vooral betrekking op het beheer van de hazenstand. De onderhavige consultatie heeft echter ook betrekking op het beheer van de konijnenstand. Daarover kan ik kort zijn. Ongeveer tien jaar geleden is de konijnenstand bij ons ingestort tengevolge van een besmettelijke ziekte. Sindsdien leven er op twee geïsoleerde locaties in de velden waar ik actief ben, nog bescheiden populaties konijnen. Sinds het instorten van de konijnenpopulatie, koesteren wij de overgebleven konijnen en bejagen wij ze niet meer. Enkele keren leek het er op dat de

populatie zich herstelde. Dat herstel ging heel snel binnen enkele maanden, maar telkens kwam de ziekte terug. Wij zullen pas weer konijnen gaan bejagen wanneer de stand dat toelaat. Wij kunnen dat zelf het beste beoordelen. Daar zijn geen overheidsmaatregelen voor nodig. Sterker nog: generieke maatregelen staan maatwerk in de weg. En maatwerk is juist bij konijnen wenselijk omdat de populaties veelal geïsoleerd en zeer lokaal zijn. Zoals bekend, kan een konijnenpopulatie heel snel groeien waardoor plaatselijk ook ineens schade kan ontstaan terwijl op andere locaties de konijnenstand wellicht nog kwijnend is.

Conclusie: Het is onnodig en zelfs onwenselijk wanneer de jacht op haas en konijn van overheidswege wordt gesloten. De jagers hebben zelf voldoende zicht op de ontwikkeling van de stand om te beoordelen of bejaging verantwoord is.

Sluiting van de jacht zal als neveneffect hebben dat de motivatie bij de jagers afneemt om in het veld waarvoor zij verantwoordelijkheid voelen, aan biotoopverbetering te doen en om schade te bestrijden aan landbouw en aan kwetsbare diersoorten.

31 mei 2022